Evangelij za ženski spol

21 Jara reče:«Toda Gospod, Ti moja ljubezen, zakaj se mi mora dogajati, da nisem sposobna prav presojati ljudi, ampak jih zmeraj presojam napačno? To je že prav neprijetno! Prej sem dobila sicer blag, toda vendarle ukor od Cirenija, zdaj pa kar od cele množice! Vsi imajo prav, le jaz očitno ne, ker imajo v resnici prav, jaz pa ne. O Gospod, daj mi vendar boljše razumevanje, da s svojimi sodbami ne bom kar naprej nasedala!«

10. Evangelij za žene

1 Jaz rečem:«Le lepo počasi, Moja ljuba hčerkica! Za to se moraš le bolj premagovati in ne smeš biti jezikava do izkušenih moških! Prav tako ne smeš nikoli takoj soditi po zunanjosti, temveč zmeraj le po značaju, kaj bodo o tem ali onem izkustvu povedali svetno izkušeni moški!
2 Ko se ta ali oni nekoliko zmoti, šele tedaj je čas,da ga prav nežno in blago opomniš, kako in kje je morda pogrešil – toda nikoli prej!
3 Ne bi se namreč spodobilo,če bi deklica poučevale resnico prej kakor izkušeni možje; toda ko možje tu in tam nemodro zaidejo s prave poti, tedaj je pravi čas,da ženska nežno in blago pristopi in reče; ˝Prijatelj moj, pazi se; tu si namreč ubral napačno pot! Zadeva je takšna in takšna! ˝To bo moža zelo veselilo in rad bo ubogal mili, nežni in blagi glas.
4 Toda z jezikavostjo se ne doseže nič, in moža zlahka naredi zlovoljnega in jeznega; potem pogosto sploh ne posluša lepega in blagega glasu še tako spretne ženičke.
5 Glej, to je tudi evangelij, toda le za tvoj spol! Katera ženička bo to upoštevala, se ji bo na zemlji zmeraj dobro godilo, katera pa se ne bo ravnala po tem evangeliju, naj sama sebi pripiše, če jo moški ne bodo spoštovali.
6 Pravična žena je simbol najvišjih nebes – krivična, trmasta in oblastna žena pa je satanova podoba, torej najslabši, najnižji in najgloblji pekel.
7 Prava ženička se nikoli ne sme popolnoma razjeziti na moža; v ženskem bitju morajo namreč prevladovati največja potrpežljivost, krotkost in ponižnost. Šele v njej mora mož najti pravo umiritev svoje viharne narave in sam postati krotak in potrpežljiv! Če pa bi žena nazadnje začela rogoviliti pred možem, kaj naj potem počne šele mož, pri katerem je vse skupaj že tako in tako viharnejše kakor mirno?!
8 Zato torej nikoli jezikavo, Moja sicer najljubša hčerkica, -sicer boš še večkrat dobila priložnost, da se boš jezila, ko te bo spet kdo oštel! - Si me dobro razumela?«
9 Jara reče: «Razumela že, - toda zdaj mi je hudo pri srcu, ker sem bila neumna in jezikava. Saj sem vendar že več ur molčala in bilo je prav; zdaj pa me je zamikalo, da bi tudi jaz nekaj povedala, vendar bi bilo boljše, če bi molčala še naprej. Toda odslej bo moj jezik tako zelo počival, kakor še ni jezik v ženskih ustih!«
10 Jaz rečem: «Tudi to, Moja ljuba hčerkica, ni ravno tako zelo potrebno, vendar pa molči, če nisi povabljena k govorjenju! Če pa si h govorjenju povabljena in molčiš, bo

imel mož to za prav hudo trmo, za hudobijo in prekanjenost in se bo s srcem odvrnil od tebe.
11 Torej: govori ob pravem času in ob pravem času molči, toda zmeraj polna krotkosti, ljubezni in predanosti, to je ženino najlepše okrasje in to je tisti ljubki življenjski plamenček, ki je primeren, da oživi vsako moško srce in ga naredi krotko in mehko!
12 Pri dekletih pa je pogosto zelo razvita razvada, imenuje se nečimrnost, ki ni nič drugega kot zdravo seme napuha. Če dekle pusti, da v njej vzkali, je že zapravila svojo nebeško ženskost in se zelo približala satanovi podobi. Nečimrno dekle je komaj vredno posmeha, ošabna in napuhnjena žena pa je mrhovina med ljudmi in jo zato vsakdo po pravici močno zaničuje.
13 Zato, Moja hčerkica, ne bodi nikoli malo nečimrna in še manj ošabna in napuhnjena, pa boš med mnogimi blestela kot najlepša zvezda na visokem nebu! - Si vse to dojela in razumela?«
14 Jara reče: «O da; nikar mi ne zameri, da sem bila tako zelo neumna!«
15 Jaz rečem: «Ne vznemirjaj se zato! -Zdaj prihaja spet Marko s svojim in videli bomo, kaj nam bodo povedali!«
16 Jara je zadovoljna in začne razmišljati še zlasti o nečimrnosti, tedaj pa pride spet k Meni Marko z vso družino, njegova žena in otroci pa Me začno na vso moč hvaliti in slaviti.

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 5